

Obsah

Úvod.....	4
1. Vývoj a struktura sítě zařízení denní péče o děti předškolního věku.....	8
1.1 Historický vývoj předškolní výchovy	8
1.2 Institucionální denní péče o malé děti v současnosti	9
1.2.1 Jesle	9
1.2.2 Mateřské školy	11
1.2.3 Regionální rozložení mateřských škol	18
1.2.4 Speciální mateřské školy	19
1.3 Shrnutí	20
2. Dostatečnost sítě zařízení denní péče o děti předškolního věku.....	22
2.1 Využívání mateřských škol a jeslí.....	22
2.2 Dostupnost zařízení denní péče o malé děti v malých obcích.....	30
2.3 Finanční dostupnost jeslů a mateřských škol	31
2.4 Hodnocení dostupnosti a kvality mateřských škol	34
2.5 Méně rozšířené formy denní péče o děti předškolního věku	36
Shrnutí.....	39

Literatura.....	41
-----------------	----

Přílohy	41
----------------------	----

Podpora předškolních výchovných zařízení se dočkala do doporučení Evropské komise zaměřených na rodinnou politiku členských zemí EU.¹ V poslední době byla provedena řada mezinárodních srovnání na různě učinných nástrojů rodinné a promíšalitní politiky. Mají svá přirozená úskalí metodologická a vědecké charakteru. Limity komparace vyplývají i z toho, že nemohou zachytit všechny kontextuální vlivy jižící se v různých zemích. Výsledky takových porovnání jsou však neodnoznačné. Přesto stojí za zmínku, že podle studie OECD [D'Addio, D'Freitas, 2005] nejméně početně ukazují výsledky analýz z různých zemí v pozirovém hodnocení dnešní péče o malé děti, pokud splňuje co nejúplnejší všechny základní podmínky, tedy je finančně i přesnějšově dostupná, že je organizovaná podle potřeb (zaměstnanci mají vzdělání) a poskytuje služby v rámci kvality. Na základě simulacního modelu uplatnila efekty vybraných čtyř základních propulačních opatření, jaké by mohly vést v jednotlivých zemích² [D'Addio, D'Scole, 2005: 67]. Podle toho by v ČR pomocí zejména zlepšení dostupnosti zařízení předškolní

¹ Státní garantce péče neznamená automaticky větší docházka. Např. právo na denní péči o děti mladší 6 let existovalo kopezem 90. let v pěti státech, z toho ve třech až už určitého věku (např. 18 nebo 10 měsíců věku dítěte). Neomezěno platilo v Dánsku a Finsku, přičemž do veřejných zařízení docházelo vž. Finské 22 % dětí mladších 6 let a v Dánsku to bylo 64 %. Vysoké je tota procenta také ve Švédsku, a to 48 % (peče garantována od 18 měsíců věku dítěte) (Neyer, 2003: 62).

² Jde o opatření, pro něž byla k dispozici poříbáná čas (tj. plati výhody k pejzaji „existenci“).